

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **R. V.**, zast. opatrovníkem SOZE – Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Brno, Mostecká 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2005, č. j. 24 Az 542/2004 – 24,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 11. 2005, č. j. 24 Az 542/2004 – 24, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2004, č. j. OAM-2611/VL-07-15-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenoval ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatel konstatoval, že na Ukrajině je pronásledován místními katolíky pro jeho pravoslavné náboženské vyznání. Poukázal na čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatel požádal

o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě přípisem ze dne 5. 1. 2006, č. j. 24 Az 542/2004 – 35, stěžovatele vyzval k vyplnění a vrácení formuláře potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech. Tento přípis byl stěžovateli doručován na adresu P. 5, N. B. 2034/19, avšak byl krajskému soudu vrácen jako nedoručený. Citovaná adresa je adresou, na které je stěžovatel hlášen k pobytu a kterou označil rovněž v kasační stížnosti jako svou doručovací adresu.

Krajský soud v Ostravě následně zjišťoval místo pobytu stěžovatele. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 19. 1. 2006, č. j. SCPP-10-6/E2-2006, je poslední adresou pobytu stěžovatele P. 5, N. B. 2034/19.

Po opětovném neúspěšném pokusu o doručení na uvedenou adresu Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 2. 2006, č. j. 24 Az 542/2004 – 45, ustanovil stěžovateli opatrovníkem SOZE – Sdružení občanů zabývajících se emigranty.

Krajský soud v Ostravě následně usnesením ze dne 9. 5. 2006, č. j. 24 Az 542/2004 – 49, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 9. 5. 2006, č. j. 24 Az 542/2004 – 51, pak stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení založil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li plná moc v uvedené lhůtě do spisu založena, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne.

Dne 7. 8. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle vyjádření Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 25. 9. 2006, č. j. SCPP-5218/E2-2006, je poslední evidovanou adresou pobytu stěžovatele P. 5, N. B. 2034/19, odkud stěžovatel dne 20. 1. 2006 svévolně odešel a jinou adresu pobytu neoznámil. Současný skutečný pobyt stěžovatele není policii znám.

Stěžovatel se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. a ustanovení § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu